

ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВ

ПРОПОВЕДНИК

chitanka.info

*Откак са събрах със наште хора
и злобата им запознах,
докле търнях да н'им мърмора,
живях спокойно между тях.*

*Хванах ли аз да проповядвам
любов и правда между тях,
хванах ли да им заповядвам
да имат сички божси страх,*

*за тези чисти ми ученья,
моите ближни скочиха
как бесни всичките връх меня
и камънъе ма погнаха.*

*Главата си посипах с пепел,
далеч забягнах от света
в горите, дето съм залетел,
и тук ми дава бог храна.*

*Тук сичкото земно творенье,
кат пази божия завет,
минува са добре със мене,
покорен ми е божси свет.*

*Небесните звезди ма слушат,
играят радостно с зари,
като другари ма разтушат
и хладнй ветреџ ма мири.*

*А пък кога през град минувам,
свенлив, загърнат, укорен,
хули и присмях само чувам
и тѣй хортуват зарад мен!*

*„Я вижте нашият сладкодумник,
що ище да ни увери,
че е от нас по-хитър умник
и думи му са по-добри.*

*Глупец, ей тъй сега за него,
самси в горите да живеи,
да си мълчи не мож... яде го...
Той ще ни учи, мухозей!*

*Я виж го скълмен, худ и бледен,
кръвника, там... далеч от нас,
да ходи гладен, гол и беден —
деца, да бъде пример туй за вас!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.